

■ A bolt mellől kiforduló trágyaszóró némi bűzt hagyott maga után, de a falu levegője tiszta-maradt. Más témája nem is nagyon akadhatott a faluba tévedt tollforgatónak, mint-hogy rákérdezzem: ki a dóci óvoda vezetője? Apróságok mozgása keltette az érdeklődést s ilyenkor – régi tapasztalat – a fotózáshoz szükséges a főnöki engedély. Ki adhatja: a kisfia mellől visszatérő *Mihály Sándorné*, vagy a közben kinevezett *Gubis Lászlóné*?

– Rummel igazgató úrtól

megkaptam a helyettesi állást az iskolában,

ami azonos az óvoda vezetőjével – mondja Gubisné, amikor a nagycsoportosok termében asztalhoz ülünk tisztázni a tisztázandókat. Oka, hogy a díszszedésre induló apróságok vezetője, Mihályné szerint: *őt nevezte ki a képviselők testülete*. Az iskolaigazgató helytelenül járt el, mikor mondvascsinált belső pályázattal elmozdította a vezetői posztról.

Gubis Lászlóné másként tudja:

– A kolléganőm gyeden volt, a munkáját én láttam el, s hogy most egy intézmény lettünk, az igazgató dönt: ki legyen a helyettese. Szeptembertől neveztek ki... Amint megtartottam az évnitőt, másnap a képviselők megváltoztatták a döntésüket.

■ *Ezzel Mihálynét tarják az óvoda vezetőjének?*

– A kolléganőm nem nyugodott bele a pályázat eredményébe, megmozgatta a képviselőket.

Gubisné, Mariann se maradt tétlen.

– Összehívtuk a szülői értekezletet, itt volt a polgármester, eljöttek a képviselők. Fel-

tettem a kérdést: akkor, most, ki a főnök, ki készítsen működési szabályzatot? A polgármester javasolta: szavazzanak a szülők, alakítsunk munkaközösséget. Fölvásta az eredményt, kijelentette: engem választottak, fellebbezésnek nincs helye.

Ami a dóciaknak világos, az idegenben kelthet némi zavart, hiszen Mihály Sándorné eképpen összegzi a történeteket:

– Úgy értesültem, azt is tudta az igazgató, hogy ki vagyok, de azt mondta: nem hajlandó velem dolgozni. Beadtam a pályázatom, hogy ismerje meg az elképzeléseimet. Sajnos, olyan bizottságot állított össze ennek elbírálására, akik... nem mondhattak érdemben véleményt. A faluban tudják, hogy miért.

■ *Megtudhatná más is?*

– Az igazi okot senki sem meri megmondani, mert félti az állását. A mi falunk kicsi, sokaknak nincs munkája... Mindenki a hivatalhoz tartozik... Pletykaszinten beszélnek, hogy innen engem el kell takarítani...

■ *Húha, ne tessék ilyen gómbákat mondani... Kinek állhatna az útjában?*

– Azt beszélnek, de a polgármesterségre pályázó egyénnek, meg a köréje csapatosuló családi bétének!

Mihályné a szomszédos Sándorfalváról jár át, korábban a faluban élt s emiatt nem erősíti meg a szóbeszédet ismerős nevekkkel. Amikor rákérdezek, csupán annyit mond:

– A kolléganőm Gubis Lászlóné, meg az iskolaigazgató másik helyettese, Ficsor Zoltánné valóban testvérek. De nem hiszem, hogy innen fújna a szél...

Az említett családi kapcsolatot mindenki számontartja a faluban, nagyon dolgoz, rendes asszonyoknak ismerik a Pingger-lányokat.

Kettős hatalom – az óvodában Dóci csetepaté

Gubis Lászlóné apróságai a kisteremben. (Fotó Gyenes Kálmán)

A vők érkeztek máshonnan Dócba. A nemrég épített, szép iskoláért rengeteget dolgoztak. Mariann beválasztották az igazgatói posztot elbírálók csoportjába. Hét jelentkező közül maradt a vésztői *Rummel József*, aki korábban a rendőrségen dolgozott. Nem is csodáltak a tettekre kész emberben, hiszen, mint azóta kiderült: nemcsak a más falvakba járó tanulókat sikerült hazahoznia az új iskolába, hanem

buszt is szerzett a tanyai nebulóknak;

olcsó bútort az iskolának és rengeteg társadalmi munkát szervezett. Föladta szolgálati lakását, hogy minden erejét idejét az iskolai életnek szentelhesse. A dóci képviselők

esztendei megbízatást szavaztak Rummel Józsefnek, amikor rája voksoltak és szabad kezét a nevelői testület verbuválására, de azt kikötötték: *a segítő a dóci munkanélküliek csoportjából legyenek*. Az igazgató választása mégis egy ópusztaszerre átváltó dócira esett. A falusi fáma szerint innentől sorjázdanak a nemkívánatos dolgok. Azóta klikkek alakulnak, dóci esik dócinak s majdhogynem hajtépetten búcsúznak egymástól. Igazából összemorult a falu. Újtát szeretnék állni a hatalmasok tobzódásának.

Ficsorékról halljuk – a maguk nevére titkot kérők egyikétől –, hogy „Klárika igazgatónő” a férje révén keveredett ütközésbe a faluval. Ugyanis, korábban bérbe vették a művelődési dóci házát, majd idővel

lakatot tettek rá. Elzárták a fiatalokat a diszkótól. A könyvtárnak is más házba kellett költöznie. A falusi kulturális élet ebbéli bonyodalmaiba senki sem avatkozik szívesen, és nevét se adja a mondottakhoz.

Bele kell-e nyugodnunk a névtelenségbe?

Az óvodaépülethez toldott, új, dóci iskola igazgatói szobájában csak a lényeges dolgok számbavételét engedi az óráközi szünet. Rummel igazgató úr készséggel elmagyarázza, hogy miért előnyös kettőből egy intézményt alakítaniuk:

– Itt mindenki az összevonás mellett van. Indokolja ezt, hogy az épületben közös minden. Vegyük a szennyvíz esetét. Ha külön lennének és az iskola beletermel az óvoda aknájába, a költségeket nem tudnánk igazságosan elosztani... Azonkívül kis önkormányzatnál luxus kinevezni két vezetőt drága bérért, mikor ez a helyettesi pótlék emelésével is megoldható. Emellett a szülők is az összevonás mellett állnak. Remélem már a következő ülésen rendeződni fognak a dolgok.

– *Mi lesz, ha a képviselők nem engednek?*

– Én csak végrehajtok. Megkaptam, hogy hozzam össze a kettőt, megcsináltam. Ha azt mondják szét, akkor szét...

Menjünk vissza mi is a kályhához.

Rummel József iskolaigazgató szerint a visszavont képviselőtestületi határozat óta nincs köze ugyan az óvodához, nem főnöke Mihálynének, de véleménye, hogy Gubisné leti ott a vezetői jogosítvány.

Akkor valóban, kicsoda kicsoda is Dócban?

Szakácsi Imre, Dóc jegyzője ezt feleli:

– Nem nyilatkozom! A személyi kérdésekben *Belovai Pál* polgármester az illetékes. Nekem csak a törvényesség betartatása a feladatomban.

■ *Tiszteletben tartjuk. A képviselők egyik döntésükkel összevonták az iskolát az óvodával, a másikkal szétszedték. Melyik az érvényes?*

– Mindettől.

Aztán elolvassuk együtt a köztársasági megbízott levelét. Az államtitkár javaslata szerint alapító okirat határozza meg, hogy mi, hogyan működjen. A cirkalmányos szövegből biztos nem hámozható ki, hogy most ki a dóci óvoda vezetője. A hivatali szálak egy személyhez vezetnek.

– Gubis Lászlóné – válaszol a telefonon feltett kérdésre *Belovai Pál* polgármester, s igazán csodálkozik, hogy ezt miért csak ő mondhatja meg hitelérdeklőn.

■ *A képviselők határozata szerint a volt vezető, Mihályné is jogot formálhat erre a pozícióra.*

– Határozatok törvénysértő!

■ *Valóban?*

– Nem kérdezték meg előtte a szülőket.

■ *Állítólag az igazgatóválasztáskor sem tették.*

– Akkor nem is kellett. A gyerekek más falu iskolájához tartoztak.

■ *A képviselők kitarthatnak a szétválasztás mellett?*

– Az októberi ülésen dönthetnek úgy, de föl kell vállalniuk a következményeket... A határozat akkor is törvénysértő lesz.

Már akinek...

Majoros Tibor

A nagy kelet-európai autóbiznisz?

A román seftesek Dacia helyett már Passáton járnak!

A szőregi úton az elmúlt hónapokban sűrűn találkozhatott az ember olyanokkal, akik hatalmas táblát akasztottak a nyakukba: „*Veszek Daciát*” felirattal. Aki szabadulni szeretett volna a keleti csodától, az jó áron megtehetette. Egyetlen szocialista kocsinak sem volt akkora ázsíója, mint a Daciának. Aki néhány éve ezt előre megjósolta volna, nyilván könnyen ráaggaták volna a jelzőt, hogy meghibbant.

A Dacia magánexport valószínűs új üzletágakat honosított meg a 43-as út mentén. Az autótvásárlás mellett, a magánházak kapubejáróiban mindenfelét kínálnak: a fohagymától a Kóbányai világosig.

– Elvisznek a románok szerencsére mindent! – mondja a fejkendő néni Klárafalván. – Megveszik az autót Szegeden vagy Deszken, azután a maradék forintjaikat itthagyják nálunk.

Márpedig nem olcsó mifelénk egy Dacia. Hozzáértők mondják, hogy a négy-öt éves kocsi is el lehet sózni akár száznyolcvanezerért is.

– Romániában hárommillió lej egy Dacia, s ráadásul éveket kell rá várni. Aki azonnal szeretne hozzájutni, annak két választása van: vagy valutáért vásárol odahaza, vagy eljön Magyarországra – mondja az egyik integéző autósőrő az út

Lódiéknél már változik a világ! (Fotó: Schmidt Andrea)

szélén. – A pénzünket azonban tisztára kell mosni, azaz hivatalosan átváltani forintba a dollárt, vagy a márkát. Szerencsére ebbe csak egyszer kell berruházni, utána már a végtelemség lehet forgatni a pénzt.

Két aradi fiatalemberről hírlík, hogy egy év alatt legalább száz Daciát átvittek már a határon. Igaz, ma már Volkswagen Passáttal járnak meg az utat Arad és Szeged között.

– Leáldozóban a Dacia konjunktúrája – fogad *Welsz Károly* telepvezető a Lódi és Társas Kft. deszki autótélepen. – Amikor jó éve megnyitottuk ezt a telepet, akkor 1 forint 3

és fél lejt ért, most meg 14 lejtért adnak 1 forintot.

■ *Hány Dacia cserélt itt gazdát az elmúlt évben?*

– Több mint ezer autótadtunk el, legfeljebb három-négyet vettek meg magyarok. Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy a kocsik felét román viszonteladók vették meg.

Aki odakinn be tudott szállni ebbe a buliba, az nagyot kaszállhatott egy-két év alatt. Kapcsolatokkal, egy kis kenőpénzzel jól működött idáig a verki. De a legutolsó árfoflyamváltozás mintha megadta volna a kegyelemdőfést ennek az iparágának is.

– Akadnak, akik annyira adják el a kocsit, mint amennyire nálunk vették – folytatja *Welsz úr*. – Azután visszairányítják ők maguk a 20 százalékos forgalmi adót. Ennyi haszna a magyar kereskedőnek sincs egy autón. Nekünk is változtatni kell az üzletfilozófiánkon. Hollandiából hozunk be kisteherautókat, haszonjárműveket. Úgy tűnik, erre ezentúl sokkal nagyobb lesz a kereslet.

A rendőrségen, ahol a használt kocsikat frátják át, még nem látszik, hogy csökkent volna a forgalom: az ember szinte a Balkánon érzi magát. Egy barna bőrű román úr hóna alatt a „zész” rendszerrel oktatja a többieket, milyen is itt a dörgés. Kiderül, heti három-négy kocsit átvisz a határon:

– A Dacia a legjobb buli odakinn. De a Wartburgot is szívesen megveszik, az olcsóbb, és gyönyörűen elmegy mosóbenzinnel is. Egy a lényeg, ne legyen nyolc évnél idősebb az autó, mert azt már csak alkatrésznek lehet bevenni. Akadnak persze, akik pár-száz ezer lejjel ezt az akadályt is leküzdik.

A főnök maga is Daciával jár, derül ki – beültet maga mellé három-négy sofőrt, akik nyolc-tízezer lejtért hazakormányozzák a Dacia-konvojt. Mindenki jól jár: a seftes gazdagodik, a szegény ördögök szert tesznek némi pénzre, minket pedig megszabadítanak az öregedő autóktól.

Úgy tűnik, a Dacia még mindig a nagy kelet-európai biznisznek számít. *Néhány éve még mi lestük, mikor érkeznek az autók a Merkur-telepre. Most meg azt nézzük, hogyan viszik haza azokat.*

Hiába, változik a világ...

Rafai Gábor

Fejvadászat kulcsemberekre

A fejvadászok munkájáról, a kulcsemberek kezeléséről, a kvalifikált munkaerő megszerzésének és megtartásának módszereiről szervez rendszeres tanácskozást a Budapesti Közgazdasságtudományi Egyetem Vezetőképző Intézete, valamint a Coopsystem Szervezési és Vezetési Tanácsadó Kft.

A szervezők azért tartják ezt

a témát fontosnak, mert bár Magyarországon jelentős a munkanélküliség, mégis a vállalkozások legnagyobb gondja, hogy nem találhatnak megfelelő szakembereket. Különösen a jól felkészült menedzserek hiányoznak, ám sokszor nagyban akadályozza a vállalkozások terjeszkedését, napi működését, hogy hiányzik a képzett kiszolgáló személyzet is.

Déli Napfény, árnyékban

(Folytatás az 1. oldalról.)

ember vett részt, s az alsó rakparton a két nap alatt 2 millió forint volt a bevételünk. Arra kértük a szegedi önkormányzat kulturális bizottságát, hogy a számlák arányában nyújtsanak segítséget. A költségvetési bizottság, melynek ülésén meghívottként vettem részt, 15 másodperc alatt döntött: *nem támogatja* kérelmünket. A Napfény-fesztivál fővédője, *dr. Lippai Pál* (szigorúan magánemberként) és *Póda Jenő* országgyűlési képviselő volt. A legnagyobb segítséget *Lakatos Zoltán*, a Royal Szállás tulajdonosa nyújtotta, aki kezességet vállalt 2,5 millió forint értékig. A személygépkocsi nyertese mellett tartozunk az üllési nyomdának, a Démásznak, három, biztonsági őrköt foglalkozó társaságnak és a repülőternek. Most már látom, hogy alapítványt kellett volna bejegyeznem...

Szabó Irént, az Opel nyertesét viszont az foglalkoztatja, mikor jut tulajdonába a jármű?

A Déli Napfény Kft. nevében S. A. az adósság kiegyenlítői sorrendjét a következőkép-

pen állapította meg: 1. Opel, 2. a többi megegyezés kérdése. Az augusztusi tapasztalatok alapján, véleménye szerint, 1994-ben sokkal kisebb összegből is kihoznák a hasonló színvonalú rendezvénysorozatot. A hangosítást kivéve (amiről nem ők tehetnek) csak biztató visszajelzést kaptak mind a vendégek, Szeged lakossága, mind a sajtó részéről.

Egyes hírek szerint jövőre az önkormányzat akarja megrendezni a Napfényfesztivált... Ez S. A. érzése. Együttáll félelme is, mivel ő az ötletgazda és a kivitelező. Aki viszont irigylí a templom egerét...

Pataki Sándor

KLÍMACENTER!

Norvég elektromos fűtőtestek fagyvédelemre, lakások, irodák fűtésére. Energiatakarékos, biztonságos!
Asztmások, allergiások! Orieme párástítók érkeztek.

SZEGED, Klapka tér 10.
10-16-ig. 62/323-410.